

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 מאי 2015

עפ"ת 15-05-11915 ויצמן נ' מדינת ישראל

ת"ד 13-08-1990

ת.ז. 032383408

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

ניסים נוני ויצמן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער – עוה"ד סיון כהן וארז רופא

ב"כ המשיבה – עו"ד זנה

המערער הופיע

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום על כך שביום 22.11.12 בשעות הערב גרם לתאונת דרכים קשה עם פגיעה קשה ברוכב אופנוע, הוא הנפגע, בנפתלי דרור.

התאונה נגרמה, כך כתב האישום, בשל כך שהמערער, שהוא נוהג רכב פרטי סקודה, נכנס לצומת של רחוב לה-גארדיה עם כביש 20 כאשר האור בכיוון נסיעתו מראה את האור האדום, חסם את דרכו של רוכב האופנוע אשר פגע בו, וכך נגרמה התאונה.

בשל אלה הועמד המערער לדין בעבירות על סעיפים 38(3), 62(2) לפקודת התעבורה, ובניגוד לתקנות 22א' ו-21(ב)(2) לת"ת.

המערער הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום ונשמעו ראיות לפני בית משפט קמא. בראיות עדותו של קרבן התאונה, שני עדים "ניטראליים", שוטרים, בהם בוחנים, עדות המערער ומומחה שהגיע מטעמו.

בית משפט קמא בהכרעת דינו כפי שאמר בעצמו, קבע את קביעותיו, את קביעות העובדה על סמך ממצאי מהימנות, ועל כך בלבד. לא היו בפניו כל ראיות חיצוניות או ראיות מדעיות כדי להגיע לתוצאות שאליהן הגיע. כאן המקום לומר שלא הייתה מחלוקת, כך גם העיד הבוחן שפיגלר, שמערכת הרמזורים באותה צומת עובר להתרחשות התאונה הייתה תקינה.

לאחר ההרשעה ולאור רמת הרשלנות הגבוהה ותוצאות התאונה הלא-קלות, הפגיעות הקשות שנגרמו לנפגע ונפתלי דרור, גזר בית משפט קמא למערער עונש פסילה קשה של 20 חודשים, פסילה מותנית, מאסר מותנה ומאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות של 60 ימים.

הערעור שלפניי הוא על שני רכיבי פסק הדין.

ראשית, לעניין הכרעת הדין, הנני סובר שהראיות שבאו בפני בית משפט קמא לא היו מספיקות להרשעת המערער. עניינים רבים נותרו בספק ואולי אף מעבר לכך, והראיות שהביאה התביעה בפני בית משפט קמא ספק אם היה בהן די אפילו ברמה של עמידה במאזן הסתברויות לצורך הרשעת המערער.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 מאי 2015

עפ"ת 11915-05-15 ויצמן נ' מדינת ישראל

- 1 אעמוד על הנקודות העיקריות אשר על-פי השקפתי, כאמור, לפחות, מעוררות ספק סביר באשמתו
2 של המערער:
3
- 4 א. בתאונה בין הממצאים שאסף הבוחן מד האוץ של האופנוע עליו נהג הנפגע, צמוד לו מד
5 הסלאדים, מד האוץ וגם מד המאמץ הראו על קריאה גבוהה. מד האוץ הראה שהנפגע נהג במהירות
6 של 65 קמ"ש. אלא, שהבוחן המשטרתי אפילו לא שלח את מד האוץ לבדיקה, די היה לו לקבוע
7 שעסקינן במד אוץ מכאני ומשכך לקריאה שבו אין כל משמעות והיא הייתה עלולה להשתנות
8 כתוצאה מהתאונה.
9 קביעותיו אלה של הבוחן אין להן כל בסיס. קביעות כאלה צריך היה לקבוע מומחה למד אוץ ואף
10 למד האחר. התעלמות מהקריאה במד האוץ יש בה מחדל קשה שיש בו כדי לפגוע ביכולתו של
11 המערער להתגונן מפני האישומים שבהם הואשם.
12 על-פי השקפתי, אפילו היה מד האוץ מראה מהירות של 20 קמ"ש, כפי שטוען נהג האופנוע שנסע,
13 היה צריך לשלוח אותו לבדיקה ואי-שליחתו לבדיקת מעבדה יש בה משום מחדל, בוודאי כאשר מד
14 האוץ מראה על ממצא המתיישב עם גרסת המערער, שאופנוע נכנס בנסיעה שוטפת לצומת
15 ובמהירות. אי-שליחתו לבדיקה יש בה מחדל קשה ומשמעותי.
16 לעניין משמעות מחדל חקירתי כה גבוה ולתוצאות הכרעת הדין אפנה לע"פ 5019/09, דביר חליונה נ'
17 מדינת ישראל (20.08.13): "מן האמור לעיל עולה כי כאשר ניתן, במאמץ סביר, לאסוף ראיות
18 נוספות...ראיות אובייקטיביות מטבען – ראיות שיש ממצא מאותו הכרח אותן פירטתי לעיל,
19 במצבים שכאלה המשטרה נדרשת להשיג את הראיות הנוספות...".
20
- 21 ב. אחד העדים הניטראליים שהתייצבו לפני בית המשפט הוא עד התביעה גרמש אנטון. עד זה
22 ישב בתחנת אוטובוס והתאונה התרחשה לנגד עיניו. בעדותו בבית המשפט בעניין מהותי מאוד
23 וחשוב לקביעת עובדות וממצאי המהימנות אמר העד לפני בית המשפט בעמ' 14-15 לפרוטוקול
24 ישיבת יום 01.05.14. למרות חקירת התובעת, חקירה ראשית וחקירה חוזרת אגרסיבית, כי
25 האוטובוס שהיה צמוד לשמאלו של רוכב האופנוע שנפגע בתאונה עמד בצומת ולא נכנס לצומת.
26 להזכיר ולהפנות בעיקר להשוואת עדותו של המעורב בתאונה בעמ' 4 ובעמ' 10 לפרוטוקול בית
27 משפט קמא מאותו יום, אשר אמר "אני והאוטובוס התחלנו בו זמנית בנסיעה...", ובעמ' 10 ש' 14
28 "האוטובוס היה משמאלי ואני מימינו, התחלף לירוק, התחלנו לנסוע באותה נקודת זמן...".
29 הסתמכות בית משפט קמא על שתי עדויות הפוכות אלה כדי להרשיע את המערער על פניה מוטעית.
30 בית משפט קמא, בהכרעת דינו, נתן משקל ל-18, לדברים שאמר העד גרמש, לכאורה, לפני שוטר
31 מחוץ לכתלי בית המשפט, אך באותה נשימה סירב לבקשת ההגנה לקבל להשוואה את עדותו של
32 אותו עד, שלשיטת ההגנה סיעה להגנתו של המערער. אם בית המשפט מקבל ומסתמך על דברים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 מאי 2015

עפ"ת 11915-05-15 ויצמן נ' מדינת ישראל

1 שאמר העד מחוץ לכתלי בית המשפט, חשוב שיקבל את כל הדברים שאמר מחוץ לכתלי בית המשפט
2 ולא רק את החלק שהתביעה מבקשת שיוצג. הדברים ברורים ולא ארחיב.

3
4 ג. העד הניטראלי האחר הוא העד בועז אחיה. עד זה לגרסתו היה עד לתאונה, אך עזב את
5 המקום מבלי שמסר פרטים משנדרש לעשות כן, לדבריו, על-ידי אנשי מג"ב שהגיעו למקום. מדובר
6 בעד העוסק בתחום ההומאופתיה, בין היתר, שלא מצא מקום, בנסיבות, להזדעק לעזרתו של הנפגע.
7 לדבריו של העד עצמו, כפי שבית משפט קמא קבע בעצמו בהכרעת הדין, לולא התברר לו שהנפגע
8 הוא אח של מי שהיא איתו בקשרי עבודה, ללא ספק יש בה כדי לפגוע באובייקטיביות של העד
9 והצריך זהירות להסתמכות על גרסתו ועל-פי גרסתו שלו, בניגוד לגרסת עד התביעה האחר,
10 האוטובוס והאופנוע נכנסו יחדיו לצומת.

11
12 ד. תוצאות הפגיעה – על-פי חוות דעתו של מומחה ההגנה בית המשפט לא שעה ולא התחשב
13 בו, ולפי הממצאים של הבוחן המשטרתי ועל-פי הנראה בתמונות ובמוצגים, רכב המערער נפגע בצד
14 ליד הגלגל, האופנוע נפגע בעיקר בחזיתו בתאונה, כלומר, האופנוע פגע ברכב המערער. הנזקים
15 לחזית האופנוע היו קשים ביותר. הייתכן, כך קבע המומחה, לא אני אומר, שהנפגע נהג במהירות בה
16 טען שנהג כשרק יצא מקו העצירה אחרי העמידה כשנכנס לצומת? אולי כן, אבל בוודאי ספק סביר
17 מעלה. כך גם בוודאי כאשר מרחק של 18 מטרים נורק ממקום התאונה. נכון שמדובר ברכב כבד
18 יחסית לאופנוע, אך תוצאות הפגיעה באופנוע משום שהאופנוע פגע ברכב אינן רלוונטיות למשקלו,
19 אם כי לדברים אחרים כן.

20
21 נקודות אלה מעוררות בלבי ספק של ממש, כפי שציינתי לעיל, האם אכן המערער הוא זה שנכנס
22 לצומת כשהאור בכיוון נסיעתו ברמזור הוא אדום.

23
24 אכן, פסק דיני יש בו התערבות בקביעות עובדה וממצאי מהימנות של הערכאה הדיונית, וכלל נקוט
25 הוא, על-פי פסיקה של בית המשפט העליון, ראה למשל ע"פ 2439/10, פלוגי נ' מדינת ישראל
26 (06.06.12), שאין ערכאת הערעור מתערבת בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית בשל
27 יתרונה המובנה של האחרונה, אבל לכלל זה ארבעה חריגים, ביניהם כאשר ממצאי העובדה
28 שנקבעים על-ידי הערכאה הדיונית מתבססים על שיקולים של היגיון, אזי ניתן להתערב. כך גם
29 הדבר כאשר ההתערבות היא במסקנות ולא בעובדות עצמן, וזה המקרה שבפניי.
30 אינני קובע כממצא חד-משמעי שהמערער נכנס באור ירוק או שהנפגע נכנס באור אדום, אך כאמור,
31 ספק גדול בעיניי אם הקביעה החד-משמעית שקבע בית משפט קמא שהמערער הוא זה שנכנס באור
32 אדום מבטאת את המציאות כפי שהתרחשה באותו ערב קשה בצומת לה-גארדיה בתל אביב.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 מאי 2015

עפ"ת 11915-05-15 ויצמן נ' מדינת ישראל

1 בנסיבות, הנני מורה על זיכוי של המערער מהעבירות בהן הואשם, ומאליו מובן שתוצאות פסק
2 הדין בטלות גם הן.

3 העתק הפרוטוקול יישלח אל הממונה על עבודות השירות ולידיעתו.

4

5

6

7

ניתן והודע היום, ג' סיוון התשע"ה, 21/05/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

8